



Fem minuter innan kommunfullmäktigemötet ska börja är många av ledamöterna på plats i Sessionssalen.

Sverigedemokrater – en dag i kommun

KRISTIANSTAD

Sverigedemokraterna i Kristianstad har blivit större. I de två senaste valen har de gått från 3 mandat till nio mandat och är numera det fjärde största partiet i Kristianstad. Malin Andersson gick på kommunfullmäktigesammanträde i Skånes till ytan största kommun för att se hur Sverigedemokraternas ökning har påverkat deras möjligheter att sätta sin prägel på den lokala politiken. Hur arbetar ett parti som politiskt inte har några samarbetspartners? Och hur är det egentligen med kvinnorna i Sverigedemokraterna?

Klockan är kvart i ett, tisdagen den 11 oktober 2011. I Skånehuset i Kristianstad är det snart dags för kommunfullmäktigemöte. En del av ledamöterna står i lobbyn

och småpratar med varandra, ett stadigt sorl hörs medan de minglar runt, nästan som det vore ett cocktailparty de var på. Men om bara femton minuter ska de av-

handla diverse politiska ärenden, ta beslut som berör de nära 80 000 invånarna i Skånes till ytan största kommun.

Inne i Sessionssalen, där mötet ska hållas, har några av ledamöterna börjat förse sig med vatten på flaska. Stämningen är avslappnad, moderater pratar med sverigedemokrater, folkpartister hälsar på vänsterpartister, socialdemokrater vinkar över salen till miljöpartister.

Niclas Nilsson är gruppleddare för Sverigedemokraterna i Kristianstad. Han har suttit med i kommunfullmäktige sedan 2006, då SD valdes in för första gången. Då fick partiet 4,35 procent,

motsvarande tre mandat. I valet 2010 fick de 12,25 procent, motsvarande nio mandat och är därmed det fjärde största partiet i Kristianstad. Niclas Nilsson sitter med i flera olika nämnder och styrelser, däribland kultur- och fritidsnämnden och kommunstyrelsens arbetsutskott.

Han har varit politiskt intresserad sedan de sena tonåren och rört sig över stora delar av den politiska kartan, från SSU till MUF till KD. 2003 hittade han till Sverigedemokraterna och där har han blivit kvar.

Han pratar om medias bild av Sverigedemokraterna, hur han ofta upplever att de smutskastar

dem. Han säger också att han tycker att medias bild av att SD inte är accepterade inom politiken är helt fel.

– Vi är inte utfrysta på något sätt. Inför valet förra hösten publicerade Kristianstadsbladet en artikel där en representant från varje parti i kommunfullmäktige samlades på en öde ö. Som Kristianstadsbladet framställde det var jag helt isolerad, men det stämmer inte alls. Det finns en reporter på Kristianstadsbladet som verkar ha gjort det till sitt uppdrag att göra oss osynliga. Hittar han inte något negativt att skriva, skriver han inget alls.

– Jag tycker media kör fulspel,



er på hemmaplan nfullmäktige

men jag tror också att folk genomskådar det. Jag tror faktiskt att vi ska vara tacksamma mot Kristianstadsbladet, jag tror vi vann en hel del röster på det.



Niclas Nilsson

Fem i ett, Sessionssalen börjar fyllas på. Minglet i lobbyn har övergått till ett tystare mumlande medan ledamöterna går till sina platser. Sverigedemokraternas nio ledamöter är på plats, sist in är Charlott Qvick, som hälsas av de andra partikamraterna med vinkningar och kramar.

Ordföranden för kommunfullmäktige, folkpartisten Sten Hermansson trycker på en knapp och i lobbyn ringer en klocka som markerar att det är dags, mötet ska börja.

– Jag förklarar härmed kommunfullmäktigemötet öppnat.

Det första som står på dagordningen, efter formella detaljer som

en godkänna justerare, är en frågestund. Niclas Nilsson anmäler sig tidigt som talare. Han riktar en fråga till socialdemokraten Heléne Fritzon angående utbyggnaden av E22, ett ämne som alltid är hett bland många av kommunens invånare. E22 mellan Kristianstad och Malmö är bitvis en 2+1-väg med mitträcke, bitvis dubbelfilig motorväg. Enligt planerna ska hela sträckan bli dubbelfilig motorväg men Socialdemokraterna har lagt fram vissa reservationer angående sträckan mellan Vä och Tollarp. Niclas Nilsson får ett kort svar och anmäler inget intresse för en kompletterande fråga.

Frågestunden pågår ytterligare

en halvtimme. Den består till största delen av frågor och svar mellan de styrande partierna och partierna som sitter i opposition. Inga frågor riktas till Sverigedemokraterna.

– Det är praxis att oppositionen ställer frågor till majoriteten så det vore ganska märkligt om det kom frågor riktade till mig. Det var länge sedan jag fick en fråga under frågestunden. Sen är det väldigt många som övar sig i talarstolen, som pratar utan att egentligen ha något att säga, säger Niclas Nilsson, när jag talar med honom efter kommunfullmäktigemötet.

Sedan valet i september 2010

styr Kristianstad kommun av en "femklöver", bestående av Moderaterna, Folkpartiet, Centern, Miljöpartiet och Åhuspartiet. De har 36 av kommunens 71 mandat. Oppositionspartierna är Socialdemokraterna, Sverigedemokraterna, Kristdemokraterna, Vänsterpartiet och Kristianstadsbygdens framtid. Det största partiet är Socialdemokraterna, med 21 mandat, men då de inte lyckades hitta någon kombination av samarbetspartners som de kunde få majoritet tillsammans med bildades "femklöverns" styre. Varken det röda eller det blå blocket kunde tänka sig att styra tillsammans med Sverigedemokraterna.



Niclas Nilsson, till höger, samtalar med Peter Johansson (M) innan kommunfullmäktigemötet ska börja.



Niclas Nilsson försöker få klarhet i Socialdemokraternas ståndpunkt i frågan om E22.



Chang Frick och Niclas Nilsson avhandlar några detaljer innan Chang Frick ska gå upp i talarstolen.

Sverigedemokraten Chang Frick får möjlighet att ställa en fråga som sista talare och väljer att ta upp frågan om simkunnighet i årskurs fem. Han menar att simundervisningen är könssegregerad, eftersom muslimska flickor inte får simma utan slöja om det finns pojkar i närheten. Därmed måste skolorna i kommunen erbjuda de flickorna simundervisning vid ett tillfälle när det kan garanteras att inga pojkar kommer att vara närvarande. Moderaten Fredrik Axelsson säger att det inte är på det viset, simundervisningen är inte könssegregerad. De två debattörerna lyckas inte enas om simundervisningsfrågan. Chang Frick säger att "de" ska

skriva en insändare om det istället, så att invånarna i kommunen får veta hur det ligger till.

Charlott Qvick är Sverigedemokraternas enda kvinnliga ledamot i Kristianstad. Hon har en heltidsanställning hos Sverigedemokraterna och reser mycket mellan Kristianstad och Stockholm. Målet är att kunna jobba med politiken på heltid, men inte nödvändigtvis som riksdagsledamot.

– Jag vill faktiskt inte sitta i riksdagen, jag tycker att det verkar vara ganska tråkigt. Det har hänt att jag har sett folk somna i riksdagen. Däremot vill jag gärna jobba på riksplaneln.

Charlott Qvick var engagerad i Kristdemokraterna under sin gymnasietid och inte förrän 2009 började hon intressera sig för Sverigedemokraterna. Hon var intresserad av miljöfrågor och blev till en början förvånad över att Sverigedemokraterna alls hade en miljöpolitik. När hon sedan lärde känna människorna inom Sverigedemokraterna i Kristianstad fattade hon tycke för dem och insåg även att SD var det parti som hade åsikter som var mest lika hennes egna.

– Det var inte bara miljöpolitiken som lockade mig, jag tycker också om att de är socialkonservativa, precis som jag. För mig betyder socialkonservatismen att ett

land ska ha välfärd. De saker och trender som kommer till oss ska vi anamma, men vi ska inte utsätta oss för alltför mycket frestelser utifrån. Det måste också vara frivilligt, vi ska inte tvingas att ta till oss nya trender och sedvanor. De som kommer till Sverige som invandrare, de ska få dela vårt samhälle. De får ta del av vår kultur, liksom vi kan ta del av deras. Men det får inte bli för särskilt, med olika samhällen inom samhället. Då blir det till slut inbördeskrig och det är ju det man är rädd för, säger Charlott Qvick.

– Även om det ibland kan kännas lite hopplöst att arbeta för ett parti som inte har så mycket att säga till om så funderar jag aldrig

på att söka mig till ett större parti som har mer makt. När man är aktiv i ett så litet parti som SD så får man mer möjlighet att vara med och påverka.



Charlott Qvick



Chang Frick har en fråga om simundervisningen i kommunen och riktar den till moderaterna som sitter på andra sidan salen.

För ett litet parti som Sverigedemokraterna, gäller det att vara på sin vakt?

– Politik handlar väldigt mycket om taktik. Vi går på förhand inte ut och säger hur vi ska rösta, för då får blocken möjlighet att ändra sig. Vi har gjort en del tabbar på det området, men börjar lära oss nu. Jag ser ibland, när jag är uppe i Stockholm, att det finns en del som vill lägga fram förslag, men som låter bli för att de inte tycker att det är någon mening. Vi gör vad vi kan, men vi vet att det kanske inte händer någonting ändå, säger Charlott Qvick.

Olle Sjöholm står som andra namn på Sverigedemokraternas lista till kommunfullmäktige i Kristianstad. Han började sin politiska bana sent i livet, inte förrän han gick i pension för fem år sedan började han engagera sig aktivt och då till en början i Kristianstadbygdens Framtid, ett parti som har sitt ursprung i Sjöbopartiet. Efter några år gick han över till Sverigedemokraterna.

– Jag tyckte inte att Kristian-

stadsbygdens Framtid drev den politik de sa att de skulle göra. De ingick i en allians med de borgerliga partierna och jag upplevde det som att de satt i knäet på moderaten Bengt Gustavsson, den borgerliga alliansens ledare. Och när jag hoppat av ringde Niclas Nilsson mig och frågade om jag var intresserad, och det var jag, säger Olle Sjöholm.

Han fick nya erfarenheter av den kommunala politiken och även ett bevis för Sverigedemokraternas ställning som ett parti som står mittemellan.

– När det gäller hur man jobbar politiskt, i exempelvis byggnadsnämnden där jag sitter, så har de olika blocken ett möte före nämndens möte, där man tar upp de ärenden som är aktuella inom byggnadsnämnden. De borgerliga sitter samlade, det socialistiska blocket sitter samlade och så sitter Sverigedemokraterna för sig och kuckelurar i ett rum. Jag tycker det hade varit mycket bättre om vi hade fått sitta med det borgerliga blocket och diskutera ärendet, säger Olle Sjöholm.

– Men det är ju ingen som vill ta i oss med tång, ha ha!

Sverigedemokraterna är ett parti som står ensamt mellan två block. De kan inte kallas ett vägmästarparti, de har inte tillräckligt stor makt för det. "Femklövern" har redan majoritet, även om SD röstar emot deras förslag så klubbas det igenom. Alltså har Sverigedemokraterna ingen formell makt. I nuläget sitter SD i opposition, tillsammans med Socialdemokraterna, Vänsterpartiet,



Chang Frick på väg tillbaka till datorn och Facebook. Sociala medier är ett viktigt instrument för politiker på 2010-talet.

Kristdemokraterna och Kristianstadsbygdens framtid. Trots det menar Niclas Nilsson att de lutar mer åt höger än vänster.

– Jag tror att vi nog ligger lite närmare det borgerliga blocket än det socialistiska, men det är inte tillräckligt nära. Jag tycker att socialdemokraterna är ekonomiskt oansvariga, borgarna är mer ekonomiskt sinnade.

Han vill inte heller kalla Sverigedemokraterna för ett missnöjesparti. Han tycker att det är språkmissbruk att använda det ordet.

– Det är ett väldigt populärt uttryck, men det stämmer inte. De som röstar på oss gör det inte bara för att de är missnöjda, de röstar på oss för att de inte tycker att de

andra partierna gör tillräckligt för att komma tillräta med problemen vi har i samhället.

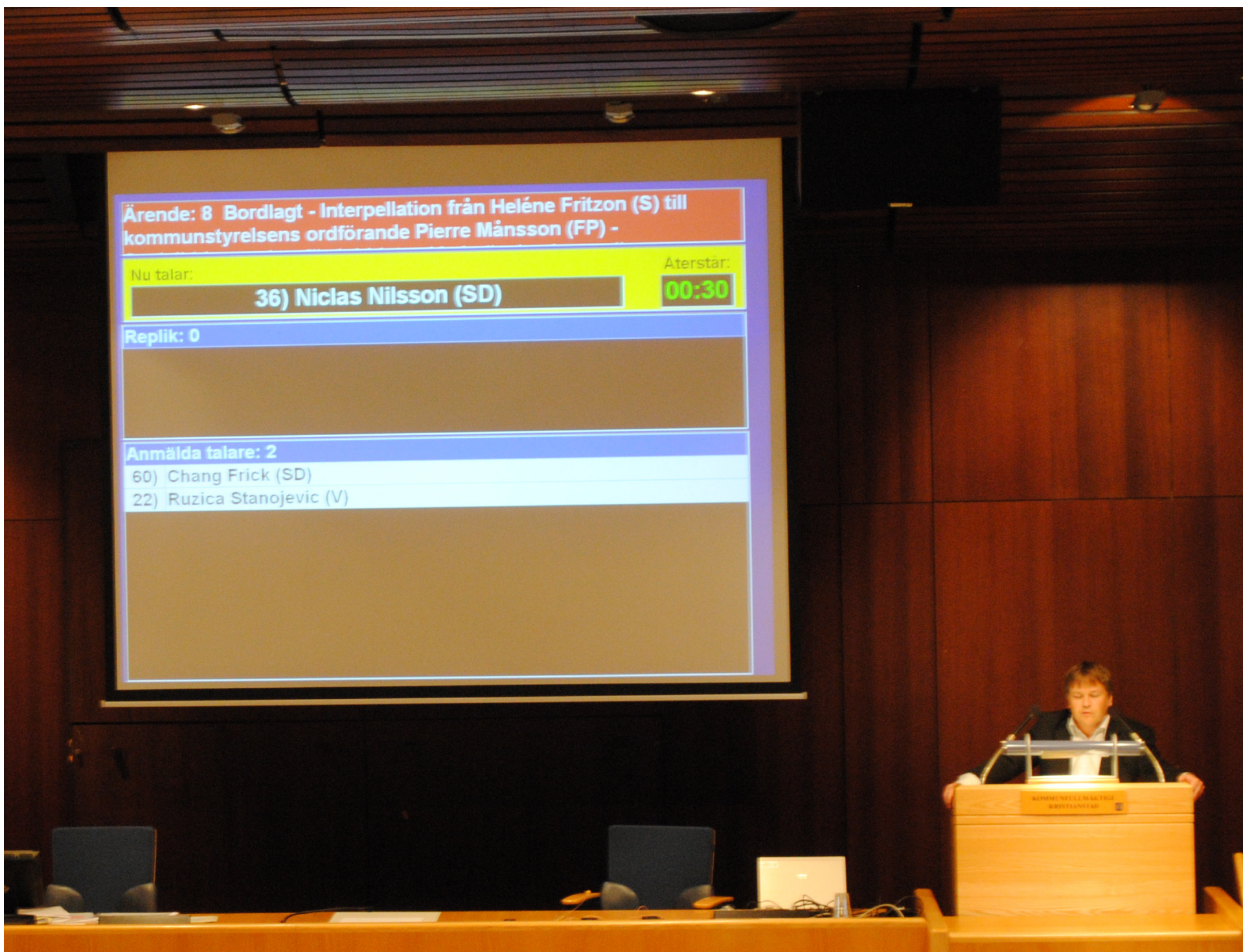
Olle Sjöholm är inne på samma spår och har sig själv som exempel.

– Om man tycker att vi har ett perfekt samhälle idag, då är det klart att man röstar på de etablerade partierna. Om man däremot vill få igenom en förändring, se samhället bli lite bättre, då måste man rösta på något annat. För min del blev det Sverigedemokraterna. En del säger att det inte är lönt att rösta, det händer ingenting. Men om du inte röstar, då har du ju ingen möjlighet alls att påverka.

På kommunfullmäktigemötet har man efter två timmar kommit till ärende åtta, en interpellation som handlar om vad som ska göras åt att socialbidragen har fördubblats. Efter en lång debatt mellan socialdemokraterna och folkpartisterna intar Niclas Nilsson talarstolen. Han tar upp några olika aspekter av frågan om försörjningsstöd, exempelvis att en del gått ur a-kassan, att ungdomsarbetslösheten ökat delvis på grund av LAS, vilken han menar snarare är ett hinder än en trygghet och kommer sedan till kärnan i sitt framförande. Enligt Niclas Nilsson har antalet människor med språkhinder som sökt försörjningsstöd ökat från 13 personer



Olle Sjöholm



Ärende 8 berör socialbidragstagandet i kommunen. Niclas Nilsson undrar varför socialbidragstagande med språkhinder blivit fler i kommunen de senaste åren.



Radovan Javurek (FP) besvarar Niclas Nilssons fråga.

2007 till 182 personer 2011.

– Undervisar vi inte nyanlända invandrare tillräckligt i svenska språket? Niclas Nilsson avslutar sitt anförande och lämnar plats i talarstolen för folktoppartisten Radovan Javurek.

Radovan Javurek kommenterar med att Kristianstad kommun har utmärkt SFI, men att det har kommit många som inte har tillräcklig skolvana sedan tidigare och då har svårare att lära sig ett nytt språk. Niclas Nilsson svarar med en ny fråga:

– Vem ska då betala för de nyanländas extra språkundervisning?

Svaret blir att det kommer att falla på kommunens lott att stå för det.

På talarlistan finns även Chang Frick, som medan han väntar på att få ställa sig i talarstolen har surfat in på Facebook och tittat på en bild som jämför Socialdemokraternas partiledare med tv-

spelskaraktären Super Mario. När det så blir Chang Fricks tur börjar han prata om att det krävs en genomlysning av problemet med socialbidragen, man måste förstå problemet för att hitta lösningen.

Radovan Javurek genmäler med att en genomlysning kommer att ske. Därefter beslutas att interpellationen kan anses vara besvarad.

Klockan är nu fem i tre och ordförande Sten Hermansson meddelar att mötet ajourneras i femton minuter, för kafferast.

Sedan valet 2010 och tillträddandet av de nya ledamöterna i kommunfullmäktige i november 2010 har Sverigedemokraterna inte lämnat in några motioner. De har tre gånger fler ledamöter än föregående mandatperiod, har blivit tre gånger starkare, men trots det har motionerna uteblivit. De olika ledamöternas namn syns ofta i protokollen från

kommunfullmäktigemötena, de ställer frågor i frågestunden, yrkar bifall eller avslag på motioner och reserverar sig ibland. Men de har inte lämnat in några motioner.

– Det finns så mycket annat att lägga tid på, förutom att motionera. Bland annat är alla i partigruppen, förutom jag, nya i kommunfullmäktige och då måste de få möjlighet att lära sig hur det går till innan vi börjar motionera. Visst hade vi kunnat bombardera med motioner, men vi tycker det är viktigare att lägga få, bra motioner än många halvbra, säger Niclas Nilsson.

– Jag har en tjänst på 40 procent i partiet och det är mycket som ska hinnas med på den tiden. Det finns ju också en gräns för hur mycket ideellt arbete jag vill lägga ner.

Olle Sjöholm å sin sida tror att om folk visste mer om hur politiken går till hade de haft mer för-

ståelse för varför det inte händer så mycket.

– Det vi får igenom är att reservera oss mot saker. För att bli en maktfaktor hade vi behövt två, tre mandat till. Jag brukar likna det vid en snöboll. När det fortfarande är en snöflinga, några stycken snöflingor, då finns det något man kan göra åt det. Men när snöflingorna har hunnit klumpa ihop sig till en snöboll som börjat rulla, då är den mycket svår att stoppa. De andra partierna har sina förslag, som börjar som snöflingor. När det väl kommer upp i kommunfullmäktige har det ofta hunnit bli en snöboll och då har vi inte mycket att sätta emot, vi är för få.

Olle Sjöholm har även, angående Niclas Nilssons debatt med folkpartiet kring språkundervisning för nyanlända, funderingar kring vad som händer när det kommer hit människor som har lite, eller ingen, skolgång i bagaget.

– Det som skrämmer mig är att här kommer hit folk från exempelvis Somalia som är analfabeter. De kan inte ens skriva på sitt eget språk. De kommer hit när de är i 30-40årsåldern och då ska de genomgå nioårig grundskola och gymnasiet. Och eventuellt vidareutbilda sig efter det. De är inte klara förrän de är pensionärer, och vem ska bekosta det, undrar Olle Sjöholm.

Ledamöterna, som inne i Sessionssalen suttit uppdelade efter partitillhörighet, vimlar ut i lobbyen, där de flesta söker sig till kaffeautomaten. Efter två timmars

sittning är behovet av uppiggande koffein stort. Några väljer att gå ut i höstsolen för att få lite frisk luft eller tända en cigarett. Andra stannar inomhus, en del för att diskutera politiska strategier, en del för att prata om vad de gjort helgen som gått.

Tio över tre trycker ordföranden på knappen och ringsignalen ljuder i lobbyen. Han bankar med klubban och meddelar att mötet återupptagits.

Motioner som bordlagts vid förra kommunfullmäktigemötet tas upp. Vänsterpartiet har motionerat om att ingen i kommunal tjänst ska tjäna mindre än en fjärdedel av vad den som tjänar mest gör. Om förslaget klubbas igenom skulle det kosta kommunen åtskilliga hundratusen i månaden. Chang Frick kliver upp i talarstolen och påpekar att även om förslaget är bra i teorin så är problemet med ungdomsarbetslöshet mycket större.

Vänsterpartisten Ruzica Stanojevic konstaterar att V och SD står på helt olika sidor när det gäller den här frågan. Det finns mycket få frågor som V och SD är överens om.

I den här frågan ställer sig Sverigedemokraterna på majoritetens, den övervägande borgerliga sidan, motionen får avslag.

Nästa motion som kommer upp till beslut berör budgeten, det område där Niclas Nilsson hävdar att socialdemokraterna är fel ute. Men i det här fallet är det ett borgerligt parti som väckt



Utanför Skånehuset är luften frisk och klar när ledamöterna går ut för att få lite frisk luft under kafferasten.



Niclas Nilsson intar talarstolen för femte gången. Det står klart att han är Sverigedemokraternas drivande kraft i Kristianstad.

frågan. Kristdemokraterna, som i riksdagen ingår i alliansen, men som i Kristianstad sitter i opposition, vill fylla framtida vakanser inom kommunen innan det har hunnit bli en vakans, en så kallad förtida anställning. Anledningen är att KD menar att det är fördelaktigt att den som tar över anställningen redan lärt sig vad jobbet går ut på.

Niclas Nilsson tycker att det i teorin är ett bra förslag, men att det rör sig om för mycket pengar. Han hänvisar till budgeten. Kristdemokraterna har under en längre tid velat sänka skatten med tio öre per hundralapp och Niclas Nilsson menar att det krockar med

förslaget om förtida anställningar, kostnaderna skulle bli för stora. Återigen avslås en motion som är presenterad av oppositionen, Sverigedemokraterna ställer sig även den här gången på majoritetens sida.

Ett medborgarförslag tas upp. Ett förslag har kommit in om att en idrottsanläggning ska uppföras i en stadsdel i utkanten av Kristianstad. Chang Frick yrkar bifall till kommunstyrelsens förslag, vilket innebär att förslaget avslås. Motiveringen är att man byggt om Kristianstads Arena samt att man har rustat upp ishallen. Dessutom ska en inomhushall byggas i anslutning till skolan i området

där den föreslagna idrottsanläggningen skulle ligga. Chang Frick säger att eftersom Kristianstad har ett starkt ishockeylag vore det på sin plats att ha i åtanke en ny- eller tillbyggnad av ishallen. Han vinner inget gehör för sin åsikt.

Ärende nummer 17, dryga tre timmar in i mötet, handlar om delårsrapporten för kommunen. Det ska beslutas ifall kommunens nämnder och styrelser har uppnått en god ekonomisk hushållning.

Kommunstyrelsen ordförande, Pierre Månsson från Folkpartiet talar om att bokslutet ser bra ut, det kommer att sluta på plus. Men det finns ändå anledning till oro. De följande två åren kommer att vara besvärligare för kommunen, till stor del på grund av sämre ekonomiska tider.

Niclas Nilsson intar talarstolen för femte gången den här eftermiddagen. Han håller med om att det varit ett hyggligt år rent ekonomiskt men eftersom prognosen ser sämre ut är Sverigedemokraternas råd att man ska börja titta på kostnaderna för invandringen och se över avtalet med Migrationsverket.

I mars 2010 lämnade Niclas Nilsson in en motion om att sluta ett avtal med Migrationsverket om att inte ta emot några fler flyktingar i kommunen. Trots att det finns en avsikt att inte låta några motioner ligga obesvarade mer än ett år har Niclas Nilssons motion fortfarande inte tagits upp till påseende. Han tycker själv att den har legat lite väl länge, men eftersom avtalen med Migrationsverket ska skrivas om nästa år me-

nar han att det inte är mycket lönt att fortsätta älta den motionen just nu. Det kommer att finnas tillfälle att återkomma till den så småningom.

Niclas Nilsson fortsätter att jobba med invandringsfrågan, en av Sverigedemokraternas kärnfrågor.

– När jag var yngre utvecklade jag ett intresse för invandringsfrågor. Jag har själv stött på stöddiga flyktingar och jag gillar inte attityden hos dem. De har dessutom vad jag kallar ett hedersproblem, hedern är väldigt viktig för dem. När den blir ifrågasatt blir deras attityd värre. Det blir dessutom väldigt många kulturkrockar när det finns många flyktingar i ett samhälle, säger Niclas Nilsson.

Han hävdar att svensken till sin natur är ödmjuk och att han tror att många går omkring och irriterar sig på flyktingarna men inte vågar säga något.

– Media har en stor roll i det, de gör svensken skyldig när de antyder att man är rasist om man har svårt för flyktingar. Det är en viktig fråga, det här med invandringen, men de andra partierna har helt negligerat den. Och även om de tog tag i den vore de inte lika trovärdiga som oss, det här är ju trots allt vår kärnfråga.

Även Olle Sjöholm har invandringsfrågan som en av sina hjärtefrågor.

– När Niclas Nilsson värvade mig till Sverigedemokraterna under förra mandatperioden fanns det en plats ledig som nämndeman i tingsrätten. Om det var tio

fall uppe i rätten var i sju fall av tio den anklagade en person som inte hette Nilsson, Svensson eller Persson, sen kan du dra dina slutsatser själv.

Men varför är det så, varför är de med icke svenskklingande namn överrepresenterade?

– Titta på länderna de kommer ifrån. Jag var i Egypten nyligen. Vattentemperaturen var fantastisk, likaså lufttemperaturen. Men landet i övrigt var en katastrof. Det var skitigt och kaotiskt överallt. De har en civilisation som är 5000 år gammal och har inte kommit längre än så. Och det samhället tar de med sig när de kommer hit, de tar med sig sin kultur.

– Jag har inget emot om det kommer en människa som flykting från exempelvis Iran eller Irak. Men kommer de till det svenska samhället så måste de följa de lagar och förordningar som finns här. Vad som är a och o är att man måste jobba, man måste betala skatt, man ska inte leva på bidrag. Det är min filosofi.

Han säger att det inte bara handlar om huruvida ett mångkulturellt samhälle är bra eller dåligt, det handlar till stor del även om ekonomi och det eventuella behovet av arbetskraftsinvandring. Olle Sjöholm anser inte att vi har något sådant idag.

– Vi har 400 000 arbetslösa i det här landet, sätt en fot i häcken på dem så att de kommer ut i arbetslivet. Det är en ekonomisk katastrof att ha en massa människor här som inte producerar. Men sen handlar det inte bara om att



Mötet börjar närma sig sitt slut. Ledamöterna är inte längre lika snabba med att meddela att de vill upp i talarstolen, men de följer ändå intresserat med i debatterna.

invandringen inte fungerar, det handlar om att de som kommer hit måste hamna på rätt plats. Säg att det kommer hit en kvinna eller man från Mellanöstern, en utbildad läkare, som kör taxi nere i Malmö. Det är ju kapitalförstoring, säger Olle Sjöholm.

– Och jag fattar ju inte egentligen, om man bor i Egypten, med den badtemperaturen, varför skulle man vilja komma hit? Sätt ner fötterna i Östersjön så får du känna, ha ha!

Sessionssalen är kommunfullmäktigemötet inne på sin fjärde timme. Den kyliga höstluften har letat sig in, eller om det kanske är så att Sessionssalen har en mycket effektiv luftkonditionering. En del av ledamöterna har tagit på sig en kavaj eller kofta. En del av dem tycker det är så kyligt att de tagit på ytterkläderna igen, däribland Olle Sjöholm. Men kylan som sveper fram mellan ledamöterna håller

dem i alla fall vakna.

Socialdemokraterna har lagt fram en motion om varför det råder aktivitetsförbud i 90 dagar för unga arbetslösa. Enligt motionen får unga arbetslösa, de under 25 år, veta att de inte får tillgång till alla åtgärder förrän efter 90 dagar som arbetslös. Socialdemokraterna menar att det i praktiken innebär att de unga uppmanas att gå hem och göra inget alls i tre månader, tills de kan få hjälp av arbetsförmedlingen.

Det är ett ämne som framkallar starka åsikter hos ledamöterna i kommunfullmäktige. Det råder delade meningar om man kan kalla det aktivitetsförbud. Representanterna för partierna i ”femklövern” hävdar bestämt att det inte finns något som heter aktivitetsförbud. De säger att ungdomarna inte på något sätt är tvingade att bara sitta hemma och vänta. Representanterna för oppositionspartierna vidhåller motsatsen.

Ordförande Sten Hermansson

från Folkpartiet gör sig redo att klubba igenom ett beslut. Motionen ska, enligt kommunstyrelsens förslag, anses vara besvarad. Vilket i klartext innebär att det socialdemokraterna anser vara aktivitetsförbud fortsätter vara praxis för Kristianstads kommun. Innan ordförandeklubban smäller i bordet ropar någon ”votering!”. En sekund, kanske två, förflyter innan Sten Hermansson trycker på knappen och klockan ringer igen.

– Det finns de som är invalda i kommunfullmäktige som sitter i nämnder och styrelser. Och så finns det vad vi kallar ”röstboskap”. Det är de som inte behöver läsa in sig på de svåra besluten som tas i nämnderna och styrelserna, men som behövs när det är dags att rösta. Det är inte typiskt för Sverigedemokraterna, det fungerar så i alla partier, säger Niclas Nilsson.

”Röstboskapen” skyndar sig till sina platser. För första gången den

här oktobereftermiddagen får de möjlighet att aktivt visa var de står, vilken sida de tänker välja.

Föga förvånande röstar samtliga ledamöter i ”femklövern” för beslutet att följa kommunstyrelsens förslag. Socialdemokraterna röstar emot. Kristdemokraterna, som inte ingår i ”femklövern” och därmed skulle kunna antas röstar med oppositionen väljer istället att rösta för förslaget. Och Sverigedemokraterna, som hävdar att de står närmare borgarna än socialisterna, gör den här gången gemensam sak med socialdemokrater och vänsterpartister.

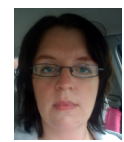
”Femklövern” får sin vilja igenom, det existerar inget aktivitetsförbud. Även utan rösterna från KD hade de segrat, även om marginalen hade varit en enda röst.

– Man skulle kunna tro att vi oftare röstar med de borgerliga partierna, då jag tycker vi ligger närmare deras politik. Och så kan man tolka det tvärtom, att

vi skulle rösta med oppositionen, eftersom vi också sitter i oppositionen. Men i själva verket röstar vi för de motioner som vi tror på, oavsett vilken sida det är som lagt fram motionen, säger Niclas Nilsson.

Nästan fyra timmars möte börjar ta ut sin rätt och ledamöterna är inte längre på hugget när det gäller att kommentera de olika motionerna. De följande motionerna klubbas igenom snabbt, utan några längre debatter. Tjugo minuter senare slår Sten Hermansson klubban i bordet och annonserar att mötet är avslutat.

Nu fortsätter arbetet i styrelser och nämnder i väntan på nästa kommunfullmäktigemöte i november.



Text och bild:
Malin Andersson

Var nionde damernas

När mötet är slut lämnar en del av ledamöterna Skånehuset omgående, medan andra dröjer sig kvar för att prata med partikamrater och vänner från andra partier. Charlott Qvick småpratar i lobbyn en liten stund, men ger sig sen av mot busshållplatsen.

Livet som politiker kan vara ensamt, särskilt om man tillhör ett parti som ingen vill samarbeta med. Även inom det partiet kan arbetet bli ensamt, om man är enda kvinnan bland nio folkvalda ledamöter. Det finns över huvud taget få kvinnor i Sverigedemo-

kraterna, vare sig det handlar om politiskt engagerade eller medlemmar.

Var är kvinnorna?

– Det undrar vi också, säger Charlott Qvick.

– Vi har tittat i medlemsregistret och har sett att antalet kvinnliga medlemmar har sjunkit ganska mycket på ett drygt år. Förra hösten var det mellan 30 och 40 procent tjejer, men nu är vi nere i 20 procent. Och vi vet inte varför.

Hon berättar att hon har kvinnliga bekanta som sympatiserar med Sverigedemokraterna, men som tvekar att engagera sig

– Vi är ju ett kontroversiellt parti. Inför släppet av listan till kommunfullmäktige tvekade jag också, jag har ett ovanligt efternamn och en familj att tänka på. Men jag pratade med familjen och det var ok med dem. Och än så länge har det varit väldigt lugnt för min del, jag har inte blivit utsatt på något sätt.

Även om Charlott Qvick inte har någon teori om varför kvinnorna uteblir från både medlemsregister och personvalslistor så finns det de i partiet som har teorier.

Niclas Nilssons uppfattning är

att svenska män har mer negativ kontakt med invandrare än de svenska kvinnorna och det är därför männen i större utsträckning dras till Sverigedemokraterna.

– Jag tror att män reagerar mer mot orättvisor än vad kvinnor gör, kvinnornas moderskänslor väger in, de tenderar att tycka synd om flyktingarna som kommer hit, istället för att se att det kan bli ett problem. Många av invandrarna kommer dessutom från mansdominerade kulturer så kvinnorna är inte lika dryga. De svenska kvinnorna kommer nog också mer i kontakt med invand-

rarkvinnor än invandarmän, så de ser det inte som ett lika stort problem.

Niclas Nilsson säger också att han tror att män vågar vara motvallskeering i större utsträckning än kvinnor. Eftersom det förekommer en hel del trakasserier mot medlemmar och engagerade i Sverigedemokraterna drar sig kvinnorna för att engagera sig, oavsett på vilken nivå det är.

Olle Sjöholm förundras för sin del över varför svenska kvinnor inte reagerar när de ser vilka kulturer flyktingarna och invandrarna kommer från.



Charlott Qvick är ensam kvinna bland åtta män i Sverigedemokraternas Kristianstadsgrupp.



**Therese Borg
Vice ordförande, SD-
kvinnor**

– Det bor i runda slängar 4,5 miljoner kvinnor i Sverige. Att de inte är oroliga inför vad som kan hända i framtiden förstår inte jag. Ta till exempel Saudiarabien, där hör man att kvinnor inte ens får ta körkort, de måste gå klädda på ett visst sätt. Och att de svenska kvinnorna inte verkar fundera alls på vad som kan hända här i framtiden om det kommer hit för många från sådana kulturer, det förvävar mig.

Han pratar om hur kvinnors modersinstinkter kan påverka hur de tar sina beslut. Hans åsikt är att män är snabbare till beslut, att bilda en åsikt, sen om det är ett riktigt beslut är svårt att säga.

– Kvinnor funderar nog mer kring om det är en svår barndom som kan ligga bakom det dåliga beteendet, hos flyktingar eller brottslingar till exempel. De är lite mer beskyddande. De tar längre tid på sig att fatta det, så kallade, riktiga beslutet. Jag tycker också att både män och kvinnor borde informera sig bättre om vad vi som parti står för. Vid mer än ett tillfälle har jag varit med om att människor kastar bort våra valsedlar och partiprogram utan att ens tänka efter och läsa efter vad

det står.

Sverigedemokraterna är ett starkt mansdominerat parti. Det sitter en övervägande stor del män invalda för Sverigedemokraterna på olika nivåer. Men även enligt medlemsstatistiken är det fler män än kvinnor som intresserar sig för deras politik. Enligt Sverigedemokraternas pressekreterare Martin Kinnunen visar de senaste siffrorna att det är 79 procent av medlemmarna som är män, endast 21 procent är kvinnor. Enligt honom har det skett en förbättring sedan valet förra hösten. Då bestod medlemmarna av 82 procent män och 18 procent kvinnor.

Therese Borg är vice ordförande i Sverigedemokraternas kvinnoförbund, SD-kvinnor. De är ett nytt förbund, en interimstyrelse bildades i oktober 2010 och i maj 2011 valde de sin första riktiga styrelse. Hon ser inga problem med att jobba som kvinna i ett mansdominerat parti och har även en egen teori om varför kvinnorna är så få i partiet.

– Jag tycker vi har ett bra klimat i vårt parti. Jag tycker att det känns som att vi lever som vi lär, vi håller inte på med kvotering utan väljer istället att lyfta fram dem som har kompetens. Det finns inte heller någon sexistisk stämning, något jag tycker att jag kan känna ibland när det gäller andra partier. Det är vi befriade från, jag känner inte att det är ett problem att vara kvinna i vårt parti. Jag tror inte heller att kvinnorna måste vara lika många som männen för att höras. Vi som är med är så pass drivande att vi syns och hörs även om vi inte är många.

Sen pratar hon om hur hon ser många kvinnor tveka inför att engagera sig eller bli medlemmar på grund av rädsla. Hon tycker

att det vore roligt om de fick in fler kvinnor i politiken men att det inte får bli ett självändamål att ha hälften män, hälften kvinnor. Kanske skulle det se bra ut på ytan, men det är ändå innehåll som räknas.

– Jag har spånat lite kring varför det är så få kvinnor som är medlemmar. Jag tror att det kan bero på att vi har fått mycket fokus på frågor som kan uppfattas som hårda, exempelvis kriminalpolitik och invandringsfrågor. Kvinnor är inte alltid villiga att diskutera sådant, de vill hellre prata om frågor som rör vård och skola. Därför är det viktigt att vi har ett kvinnoförbund som kan lyfta fram de här frågorna, visa att vi har dem i vårt partiprogram. Men samtidigt visa att vi har andra frågor också, till exempel att vi månar om trygghet för alla, oavsett vilket skede i livet du befinner dig i.

Hon säger att kvinnoförbundet inte kommer att driva några egna frågor utan istället hamnar fokus på frågor som redan finns i partiprogrammet men som kvinnoförbundet känner behöver få lite extra uppmärksamhet.

– Dessutom är det viktigt med förebilder. Om vi visar att det finns starka kvinnor som vågar och kan inom vårt förbund kanske andra kvinnor också vågar träda fram. Det är viktigt att ge stöd åt varandra.

Hon vill uppmana till eftertanke och förnuft hos svenska folket, att ta reda på vad det gäller och vad som står på spel.

– Människor måste vara lite mer visionärer, tänka lite mer på framtiden och lite mindre på ”just nu”. Det blir så väldigt känsloladdat, särskilt kring invandringsfrågan. Jag har också känslor, jag är inte känsloladdad, men samtidigt är jag förnuftig. Jag önskar att hela världen skulle kunna komma hit och bo i Sverige och ha det bra,

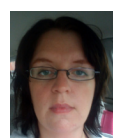
men det går ju inte. Vi måste tänka längre än så.

Även Olle Sjöholm är inne på samma spår. Han menar att vi självklart ska hjälpa människor i andra länder men att det bästa sättet kanske inte är att låta dem komma hit.

– För att ta ett exempel, jag fick ett brev på posten, med en förfrågan om att skänka 200 kronor i månaden till en flicka i Afrika. Samma brev kom för tjugo år sedan och kommer säkert att komma tjugo år från nu. Problemet som fanns för tjugo år sedan finns kvar, man har inte gjort någonting åt det. Vi borde lösa problemen på plats, istället för att låta flyktingarna komma hit. Och om man ska skänka pengar till något välgörande ändamål måste man ha stenhårda kontroller så att pengarna kommer dit de ska. Jag har inte skickat iväg 200 kronor och kommer inte att göra det heller.

Therese Borg ser det som en stor vinst ifall de övriga riksdagspartierna börjar diskutera invandringen.

– I ett sådant läge skulle jag se det som att vi har gjort ett otroligt bra jobb med att visa var problemen finns och att vi måste ta tag i det. Det är samhället som är det viktiga, inte vi som parti. Vi måste tänka på att vi har fått ett förtroende att driva den här politiken och det är det vi ska göra. Får det den effekten att vi inte längre behövs, då är det bra. Då har vi fått ett bra samhälle. Och då får jag byta parti, helt enkelt. Ha ha!



**Text och bild:
Malin Andersson**

Sverigedemokraterna i Kristianstad

Niclas Nilsson, 45 år. Projektledare
Olle Sjöholm, 64 år. Ingenjör
Chang Frick, 26 år. Egen företagare
Roland Månsson, 66 år. Målarmästare
Sven-Ove Reimers, 64 år. Pensionär
Charlott Qvick, 23 år. Studerande
Christoffer Möllerström, 25 år. Studerande
Carl Palmér, 23 år. Studerande
Jerry Hasslinger, 51 år. Egen företagare

(Fotnot: Efter reportagets pressläggning lämnade Charlott Qvick sin post som ledamot i kommunfullmäktige och ersattes av Anna Wigenstorp. Anna Wigenstorp valde att inte ställa upp på intervju för reportaget.)

Mandatfördelning i Kristianstads kommun 2010-2014

Socialdemokraterna	21
Moderata samlingspartiet	17
Folkpartiet liberalerna	10
Sverigedemokraterna	9
Centerpartiet	4
Miljöpartiet de gröna	4
Kristdemokraterna	2
Vänsterpartiet	2
Kristianstadsbygdens framtid	1
Åhuspartiet	1
TOTALT	71

Män, män, män!

Sverigedemokraterna är starkt mansdominerat både på medlemsidan och på den folkvalda sidan. Exakt hur många fler män än kvinnor sitter invalda på de olika nivåerna i Sverige?

Riksdagsledamöterna för Sverigedemokraterna består av 85 procent män och 15 procent kvinnor. Översatt till antal personer är det 17 män och tre kvinnor. Vid en sammanslagning av alla riksdagspartiers ledamöter visar det att 55 procent är män och 45 procent är kvinnor. Med andra ord, 192 män och 157 kvinnor. Det är inräknat Sverigedemokraternas ledamöter.

På regional nivå, i regioner och landsting, är siffrorna för Sverigedemokraterna snarlika riksdags-siffrorna, 85,3 procent män och 14,7 procent kvinnor. Det innebär att 58 män och tio kvinnor sitter invalda regionalt för Sverigedemokraterna. I de sammanlagda regionala siffrorna, inklusive Sverigedemokraterna, ser man att det sitter 52,7 procent män och 47,3 procent kvinnor, eller 876 män och 786 kvinnor invalda i de olika landstingen och regionerna.

På lokal nivå, i Kristianstad, är Sverigedemokraternas fördelning 89 procent män, elva procent kvinnor, det vill säga åtta män och en kvinna. I kommunen som helhet, återigen inklusive Sverigedemokraterna, sitter 60,6 procent män och 39,4 procent kvinnor invalda, vilket innebär 43 män och 28 kvinnor.

Källa: www.val.se